

Sygn. akt II K 77/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Dawid Nosewicz

Protokolant: staż. sąd. Sylwia Gruszczyńska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Chojnicach A. C.

po rozpoznaniu w dniach 21 lipca, 1 października, 4 listopada, 10 grudnia 2015 r., 3 lutego i 2 marca 2016 r.

sprawy

B. B. (B.)

syna J. i S. z domu P., urodzonego (...) w C.

E. C. (1) (C.)

syna E. i T. z domu R., urodzonego (...) w C.

oskarżonych o to, że:

w okresie od połowy listopada 2013 r. do dnia 11 grudnia 2013 r. w C., na ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, według ściśle określonego podziału ról, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń, dostali się do wnętrza pomieszczenia, skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia grzejników żeliwnych o wartości 480 złotych, na szkodę ZGM C.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

I. uznaje oskarżonych B. B. i E. C. (1) za winnych tego, że w okresie od połowy listopada 2013 r. do 11 grudnia 2013 r., daty bliżej nieustalonej, w C., przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia grzejników żeliwnych o wartości 480,00 złotych, czym działali na szkodę (...) Sp. z o. o. w C., tj. występku z art. 278 § 1 kk i za to, na mocy art. 278 § 1 kk przy zast. art. 4 § 1 kk, skazuje ich na kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk przy zast. art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych B. B. i E. C. (1) kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby,

III. na podstawie art. 46 § 1 kk przy zast. art. 4 § 1 kk orzeka:

a. wobec oskarżonego B. B. obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialności w C. kwoty 120,00 (sto dwadzieścia 00/100) złotych,

b. wobec oskarżonego E. C. (1) obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialności w C. kwoty 120,00 (sto dwadzieścia 00/100) złotych,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. B. K. kwotę (...),84 (tysiąc dwieście trzydzieści dziewięć 84/100) złotych, w tym 23% VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu E. C. (1) z urzędu,

V. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 77/15

UZASADNIENIE

wyroku w sprawie II K 77/15 w części dotyczącej oskarżonego E. C. (1)

(na podstawie art. 423§1a kpk Sąd ograniczył zakres uzasadnienia tylko do rozstrzygnięcia o karze)

Przeprowadzone w sprawie postępowania dowodowe wykazało, że oskarżony E. C. (1) zachowaniem swoim wyczerpał znamiona występku z art. 278 § 1 kk w ten sposób, że w okresie od połowy listopada 2013 r. do 11 grudnia 2013 r., daty bliżej nieustalonej, w C., przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia grzejników żeliwnych o wartości 480,00 złotych, czym działał nas szkodę (...) Sp. z o. o. w C..

Kwalifikacja prawna czynu nie budziła żadnych wątpliwości. Dokonana natomiast przez Sąd zmiana tej kwalifikacji była wynikiem rozważań w oparciu o przeprowadzone dowody, z których nie sposób wywieść wniosku, aby oskarżony, czy jakakolwiek inna osoba, która wraz z nim dokonała czynu zabronionemu, musiała pokonać przeszkodę w postaci zamkniętych drzwi wejściowych do mieszkania przy ul. (...), a więc pokonać zabezpieczenie chroniące mienie przed dostaniem się do środka, a tym samym chroniących znajdujące się tam mienie przed kradzieżą. Nie sposób wykluczyć przy tym, że wcześniej nieustalona osoba weszła już do mieszkania, o czym oskarżony nie wiedział i jedynie skorzystał z tego, że drzwi nie były zabezpieczone.

Natomiast niewątpliwie oskarżony zrealizował znamiona przestępstwa kradzieży. Zabrał bowiem mienie należące do innej osoby, w celu osiągnięcia wymiernej korzyści majątkowej, a więc zrealizował znamiona przestępstwa kradzieży. Jednocześnie działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami zrealizował znamiona współsprawstwa, gdzie każdy z oskarżonych wypełniał ustaloną uprzednio rolę w dokonaniu czynu zabronionego.

Przystępując do wymiar kary Sąd miał na uwadze dyrektywy wskazane w art. 53 kk.

Nie ulegało wątpliwości, iż stopień społecznej szkodliwości oraz stopień zawinienia oskarżonego były znaczne. Wymierzona kara była współmierna do stopnia społecznej szkodliwości i stopnia zawinienia oskarżonego. Przede wszystkim oskarżony po raz kolejny dopuścił się przestępstwa przeciwko mieniu, działając w z blahego i zasługującego na potępienie powodu. Do podobnych przestępstw, popełnionych w takich warunkach, należało odnieść się wyjątkowo krytycznie. Mienie podlega szczególnej ochronie, a zatem zamach na takie dobro powinien spotkać się z odpowiednią reakcją organów władzy publicznej.

Wymierzona kara uwzględniała okoliczności łagodzące i obciążające oskarżonego.

Na niekorzyść oskarżonego E. C. (1) przemawiał dotychczasowy sposób życia i karalność za przestępstwa podobne. Nie sposób bowiem pominąć, że był on już karany za czyny z art. 286 § 1 kk, art. 284 § 2 kk, art. 278 § 1 kk i art. 279 § 1 kk, zarówno na karę ograniczenia wolności jak i na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Oskarżony po raz kolejny dopuścił się więc przestępstwa podobnego. Na jego niekorzyść wpływało też działanie z niskich pobudek, wspólnie z innymi osobami.

Z drugiej strony Sąd wziął pod uwagę, że oskarżony ostatecznie przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził żal i skruchę, a szkoda wyrządzona przestępstwem nie była znaczna.

Mając na uwadze powyższe Sąd skazał oskarżonego E. C. (2) za czyn z art. 278 § 1 kk, na podstawie art. 278 § 1 kk przy zast. art. 4 § 1 kk, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

W przekonaniu Sądu jedynie orzeczonej kara pozbawienia wolności była adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego i stopnia jego zawinienia, a jako taka osiągnięte pokładane w niej cele w zakresie oddziaływania społecznego oraz wpłynie wychowawczo i zapobiegawczo na przyszłość wobec oskarżonego, mimo wymierzenia jej w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Przede wszystkim kara powinna skłonić oskarżonego do refleksji nad własnym postępowaniem oraz koniecznością przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Oskarżony, pomimo uprzedniej karalności za przestępstwa podobne, łagodnego potraktowania, nadal lekceważy obowiązujący porządek prawny i popełnia kolejne przestępstwa, z niskich pobudek. Dlatego też nie sposób przyjąć, że cele kary zostałyby osiągnięte w przypadku wymierzenia łagodniejszej kary. Oskarżony jest bowiem bezkrytyczny w swoim postępowaniu, a więc należało wymierzyć karę, które skutecznie powstrzyma go przez popełnieniem kolejnych czynów zabronionych. Sąd miał przy tym na uwadze nieznaczną wartość szkody, jednakże wobec przewagi okoliczności obciążających, przy nikłych okolicznościach łagodzących nie mogło stać się to podstawą przyjęcia łagodniejszej kwalifikacji prawnej czynu, jak też wymierzenia łagodniejszej kary, albowiem mogłoby to zostać potraktowane przez oskarżonego jako przejaw pobłażliwości Sądu, czy wręcz akceptacji jego bezprawnego i bezkrytycznego postępowania.

Sąd stwierdził jednocześnie, że dla osiągnięcia celów kary wobec oskarżonego wystarczające było na tym etapie postępowania karnego zastosowanie środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia jej wykonania, dlatego Sąd skorzystał z tego dobrodziejstwa i ustalił okresy próby wobec E. C. (1) na 2 (dwa) lata. Należało wskazać, że postawa oskarżonego, jego warunki i właściwości osobiste oraz sposób życia uzasadniają przekonanie, że nie popełni on w przyszłości przestępstwa oraz będzie przestrzegał obowiązującego porządku prawnego. Brak ponadto podstaw do twierdzeń, że oskarżony jest tak zdemoralizowany, że cele kary zostaną osiągnięte tylko poprzez wymierzenie kary izolacyjnej. Kierując się więc dyrektywą zawartą w obowiązującym w czasie popełnienia czynu zabronionego art. 58 § 1 kk nie należało więc decydować się na wymierzenie kary izolacyjnej przyjmując, iż cele postępowania zostaną osiągnięte, pomimo tego, że Sąd potraktuje oskarżonego łagodniej. Od dalszej postawy oskarżonego zależy, czy kara zostanie wykonana, czy też okres próby upłynie pomyślnie, a zawsze realnym pozostanie zarządzenie wykonania orzeczonej kary.

Na podstawie art. 46 § 1 kk przy zast. art. 4 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego E. C. (1) obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialności w C. kwoty 120,00 (sto dwadzieścia 00/100) złotych.

O kosztach udzielonej oskarżonemu pomocy prawnej z urzędu, Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze oraz § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 54 poz. 1013 ze zm.) zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. B. K. kwotę (...),84 (tysiąc dwieście trzydzieści dziewięć 84/100) złotych, w tym 23% VAT.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżonego od obowiązku ich uiszczenia uznając, że obowiązek ten byłby dla niego zbyt uciążliwy. Oskarżony nie ma stałej pracy ani dochodów. W tej sytuacji dodatkowo obciążanie go kosztami byłoby nieuzasadnione.